1952 Jun 28 ILO Genève

587 Konvensjon 102 om minstestandard for sosial sikkerhet.

Oversettelse

Den Internasjonale Arbeidsorganisasjons generalkonferanse,

som av styret for det Internasjonale Arbeidsbyrå er blitt sammenkalt i Genève og har trådt sammen til sin trettifemte sesjon den 4. juni 1952, og

som har besluttet å vedta visse forslag vedrørende minstestandard for

sosial sikkerhet, det emne som står oppført under punkt fem på konferansens dagsorden, og

som har bestemt at disse forslag skal gis form av en internasjonal konvensjon,

vedtar i dag den 28. juni 1952 følgende konvensjon som skal benevnes Konvensjon om Minstestandard for Sosial Sikkerhet, 1952:

Del I. Alminnelige bestemmelser.

Art. 1. 1. I denne konvensjon —

a) betyr uttrykket «bestemt» — fastsatt ved eller i kraft av nasjonale lover eller forskrifter,
b) betyr uttrykket «opphold» — fast opphold på medlemsstatens område, og uttrykket «bosatte» — de personer som vanligvis har sin faste bopel på medlemsstatens område,
c) betyr uttrykket «hustru» — en hustru som forsørges av sin mann,
d) betyr uttrykket «enke» — en kvinne som ble forsørget av sin mann på det tidspunkt da denne døde,
e) betyr uttrykket «barn» — et barn under den alder da skoleplikten opphører eller under 15 år alt ettersom det måtte bli bestemt,
f) betyr uttrykket «ventetid» — en periode med premiebetaling, sysselsetting, eller opphold, eller en kombinasjon av slike perioder, alt ettersom det måtte bli bestemt.

2. I artiklene 10, 34 og 49 betyr uttrykket «stønad» enten direkte ytelse i form av behandling eller en indirekte ytelse i form av refusjon av vedkommendes utgifter.

Art. 2. Enhver medlemsstat som denne konvensjon gjelder for —

a) skal tilfredsstille vilkårene i
   i) del I,
   ii) minst tre av delene II, III, IV, V, VI, VII, VIII, IX og X, herunder minst en av delene IV, V, VI, IX og X.
   iii) de tilhørende regler i delene XI, XII og XIII, og
   iv) del XIV, og
b) skal i sin ratifikasjon oppgi for hvilke av delene II—X den påtar seg konvensjonens forpliktelser.

Art. 3. 1. En medlemsstat hvis økonomi og medisinske ressurser er utilstrekkelig utviklet, kan dersom vedkommende myndighet finner det nødvendig, og for så lang tid som den finner det nødvendig, ved en tilleggserklæring til ratifikasjonen, gjøre bruk av de midlertidige unntak i følgende artikler: 9 (d), 12 (2), 15 (d), 18 (2), 21 (c), 27 (d), 33 (b), 34 (3), 41 (d), 48 (c), 55 (d) og 61 (d).

2. Enhver medlemsstat som har avgitt en erklæring med hjemmel i punkt 1 i denne artikkel skal i den årsrapport om gjennomføringen av denne konvensjon, som den sender inn i samsvar med artikkel 22 i den Internasjonale Arbeidsorganisasjons konstitusjon, for hvert unntak den gjør bruk av tilkjennegi —

a) at de grunner den har for å gjøre unntaket fremdeles er til stede, eller
b) at den gir avkall på retten til å gjøre bruk av vedkommende unntak fra og med en bestemt dag.

Art. 4. 1. Enhver medlemsstat som har ratifisert denne konvensjon kan senere underrette generaldirektøren for det Internasjonale Arbeidsbyrå om at den påtar seg konvensjonens forpliktelser med hensyn til en eller flere av delene II—X som ikke allerede har vært angitt i dens ratifikasjon.

2. De forpliktelser som omtales i punkt 1 i denne artikkel, skal betraktes som en integrerende del av ratifikasjonen og skal ha virkning som ratifikasjon fra den dag underretningen blir gitt.

Art. 5. Når en medlemsstat for å oppfylle vilkårene i en av delene II—X som skal dekkes av dens ratifikasjon, er forpliktet til å sikre bestemte grupper av personer som utgjør minst en fastsatt prosentdel av arbeidstagere eller bosatte, skal vedkommende medlemsstat, før den påtar seg å gjennomføre en slik del, forvisse seg om at vedkommende prosentdel er nådd.

Art. 6. Når det gjelder å oppfylle vilkårene i delene II, III, IV, V, VIII (forsåvidt det gjelder sykebehandling), IX og X i denne konvensjon, kan en medlemsstat ta i betraktning sikkerhet som oppnås gjennom forsikring, selv om denne forsikring ikke ved nasjonale lover eller forskrifter er gjort obligatorisk for de personer den skal omfatte, dersom den

a) er under tilsyn av offentlig myndighet eller er administrert av arbeidsgivere og arbeidere i fellesskap etter bestemte normer,
b) omfatter et vesentlig antall av de personer hvis inntekt ikke overstiger inntekten hos en mannlig faglært kroppsarbeider, og
c) sammen med eventuelle andre former for sikring fyller vedkommende vilkår i konvensjonen.

Del II. Sykebehandling.

Art. 7. Enhver medlemsstat som denne del av konvensjonen gjelder for, skal sikre de trygdede ytelser ved til-

stand som krever sykebehandling av forebyggende eller kurativ art, i samsvar med de følgende artikler i denne del.

Art. 8. De trygdetilfelle som dekkes er enhver sykdomstilstand uten hensyn til årsaken, svangerskap, nedkomst og deres følger.

Art. 9. Ordningen skal omfatte:

a) bestemte grupper av arbeidstagere, som utgjør minst 50 % av alle arbeidstagere med hustruer og barn, eller
b) bestemte grupper av ervervsbefolkningen, som utgjør minst 20 % av alle bosatte med hustruer og barn, eller
c) bestemte grupper av bosatte, som utgjør minst 50 % av alle bosatte, eller
d) dersom en erklæring er avgitt med hjemmel i artikkel 3: bestemte grupper av arbeidstagere som utgjør minst 50 % av alle arbeidstagere i industribedrifter som sysselsetter 20 eller flere personer, med hustruer og barn.

Art. 10. 1. Ytelsene skal minst være

a) ved sykdom —
   i) behandling ved alminnelig praktiserende lege, herunder også sykebesøk i hjemmet,
   ii) spesialistbehandling på poliklinikk og under opphold på sykehus og slik spesialistbehandling som kan fås utenfor sykehus, og
   iii) viktigere medisiner etter resept fra lege eller annen kvalifisert person som driver praksis,
   iv) innleggelse på sykehus, hvor nødvendig; og
b) ved svangerskap, nedkomst og deres følger:
   i) behandling ved lege eller utdannet jordmor før, under og etter nedkomst, og
   ii) sykehusopphold, når det er nødvendig.

2. Den trygdede eller dennes forsørger kan pålegges å delta i utgiftene ved den sykebehandling vedkommende har fått i sykdomstilfelle. Reglene for denne deling av utgiftene skal være utformet slik at de ikke medfører økonomiske vansker for den trygdede.

3. Stønad etter denne artikkel skal ytes med sikte på å bevare, gjenopprette eller forbedre den trygdedes helse, arbeidsevne og hans evne til å vareta sine personlige behov.

4. De departementer eller institusjoner som administrerer ytelsene skal på hensiktsmessig måte oppfordre de trygdede til å gjøre bruk av den alminnelige helsetjeneste som stilles til rådighet for dem av offentlig myndighet, eller andre organer godkjent av offentlig myndighet.

Art. 11. Stønad angitt i artikkel 10 skal i de trygdetilfelle som dekkes, ytes i det minste til trygdede som har fullført, eller hvis forsørger har fullført så lang ventetid som anses nødvendig for å unngå misbruk.

Art. 12. 1. Stønad angitt i artikkel 10 skal ytes så lenge trygdetilfellet varer, likevel kan varigheten i sykdomstilfelle avgrenses til 26 uker i hvert tilfelle. Stønaden skal imidlertid ikke opphøre så lenge det ytes sykepenger, og det skal være mulig å yte stønad i lengre tid for bestemte sykdommer som erfaringsmessig krever langvarig behandling.

2. Dersom det er avgitt erklæring med hjemmel i artikkel 3, kan stønadstiden avgrenses til 13 uker i hvert tilfelle.

Del III. Sykepenger.

Art. 13. Enhver medlemsstat som denne del av konvensjonen gjelder for, skal sikre de trygdede sykepenger i samsvar med de følgende artikler i denne del.

Art. 14. Det trygdetilfelle som dekkes er arbeidsuførhet som er en følge av sykdom og som medfører inntektsbortfall, slik dette er definert i nasjonale lover eller forskrifter.

Art. 15. Ordningen skal omfatte —

a) bestemte grupper av arbeidstagere, som utgjør minst 50 % av alle arbeidstagere, eller
b) bestemte grupper av ervervsbefolkningen, som utgjør minst 20 % av alle bosatte, eller
c) alle bosatte hvis formue og inntekt i den tid vedkommende trygdetilfelle varer, ikke overstiger beløp som er bestemt slik at kravene i artikkel 67 er tilfredsstillet, eller
d) dersom en erklæring er avgitt med hjemmel i artikkel 3: bestemte grupper av arbeidstagere, som utgjør minst 50 % av alle arbeidstagere i industribedrifter som sysselsetter 20 eller flere personer.

Art. 16. 1. Dersom ordningen omfatter grupper av arbeidstagere eller av ervervsbefolkningen, skal stønaden være en periodisk kontantytelse, fastsatt slik at den fyller kravene i artikkel 65 eller artikkel 66.

2. Dersom ordningen omfatter alle bosatte hvis formue og inntekt i den tid trygdetilfellet varer, ikke overstiger bestemte beløp, skal stønaden være en periodisk kontantytelse, fastsatt slik at den fyller kravene i artikkel 67.

Art. 17. Stønad angitt i artikkel 16

skal i de trygdetilfelle som dekkes, i det minste ytes de trygdede som har fullført så lang ventetid som anses nødvendig for å unngå misbruk.

Art. 18. 1. Stønad angitt i artikkel 16 skal ytes så lenge trygdetilfellet varer, men varigheten kan likevel avgrenses til 26 uker i året i hvert sykdomstilfelle, og stønad behøver ikke å ytes i de første 3 dager av inntektsbortfallet.

2. Dersom det er avgitt en erklæring med hjemmel i artikkel 3, kan stønadstiden avgrenses til —

a) et så langt tidsrom at summen av de dager som det ytes sykepenger for i løpet av ett år, ikke er mindre enn 10 ganger gjennomsnittstallet av trygdede i det samme år,
b) 13 uker i hvert sykdomstilfelle. Stønad behøver da ikke ytes for de første 3 dager av inntektsbortfallet.

Del IV. Arbeidsløshetsstønad.

Art. 19. Enhver medlemsstat som denne del av konvensjonen gjelder for skal sikre de trygdede arbeidsløshetsstønad i samsvar med de følgende artikler i denne del.

Art. 20. Det trygdetilfelle som dekkes er inntektsbortfall, slik dette er definert i nasjonale lover og forskrifter, når dette inntektsbortfall skyldes at en trygdet som er arbeidsfør og klar til å arbeide ikke kan få passende sysselsetting.

Art. 21. Ordningen skal omfatte —

a) bestemte grupper av arbeidstagere, som utgjør minst 50 % av alle arbeidstagere,
b) alle bosatte hvis formue og inntekt mens trygdetilfellet varer, ikke overstiger et beløp, som er bestemt slik at kravene i artikkel 67 er tilfredstillet, eller
c) dersom en erklæring er avgitt med hjemmel i artikkel 3: bestemte grupper av arbeidstagere, som utgjør minst 50 % av alle arbeidstagere i industribedrifter som sysselsetter 20 eller flere personer.

Art. 22. 1. Dersom ordningen omfatter grupper av arbeidstagere skal stønaden være en periodisk kontantytelse, beregnet slik at den fyller kravene i artikkel 65 eller artikkel 66.

2. Dersom ordningen omfatter alle bosatte hvis formue og inntekt mens trygdetilfellet varer ikke overstiger bestemte beløp, skal stønaden være en periodisk kontantytelse, fastsatt slik at den fyller kravene i artikkel 67.

Art. 23. Stønad angitt i artikkel 22 skal i de trygdetilfelle som dekkes, i alle fall ytes de trygdede som har fullført så lang ventetid som anses nødvendig for å unngå misbruk.

Art. 24. 1. Stønad angitt i artikkel 22 skal ytes så lenge trygdetilfellet varer, men varigheten kan likevel avgrenses til —

a) 13 uker i løpet av 12 måneder, dersom ordningen omfatter grupper av arbeidstagere, eller
b) 26 uker i løpet av 12 måneder dersom ordningen omfatter alle bosatte hvis formue og inntekt mens trygdetilfellet varer ikke overstiger bestemte beløp.

2. Dersom nasjonale lover eller forskrifter fastsetter at stønadstiden skal stå i forhold til det tidsrom som det er betalt premie for og/eller til stønad som tidligere er mottatt i løpet av et bestemt tidsrom, skal vilkårene i avsnitt a) under punkt 1 anses oppfylt, dersom den gjennomsnittlige stønadstid er minst 13 uker i løpet av 12 måneder.

3. Stønad behøver ikke ytes i en karenstid på de første 7 dager i hvert tilfelle av inntektsbortfall, idet arbeidsløse dager før og etter midlertidig sysselsetting som ikke varer lenger enn en bestemt tid, skal regnes med til samme tilfelle av inntektsbortfall.

4. For sesongarbeidere kan stønadstiden og karenstiden tilpasses deres sysselsettingsvilkår.

Del V. Aldersstønad.

Art. 25. Enhver medlemsstat som denne del av konvensjonen gjelder for skal sikre de trygdede aldersstønad i samsvar med de følgende artikler i denne del.

Art. 26. 1. Det trygdetilfelle som dekkes er å ha nådd en bestemt alder.

2. Den bestemte alder skal ikke være høyere enn 65 år, men vedkommende myndighet kan likevel fastsette høyere alder når det tas tilbørlig hensyn til arbeidsevnen hos eldre folk i vedkommende land.

3. Nasjonale lover eller forskrifter kan fastsette at stønaden skal opphøre dersom den som ellers har rett til stønad har erverv av nærmere bestemt art, eller at stønad av trygd som krever premiebetaling, skal reduseres når den trygdedes arbeidsinntekt overstiger et bestemt beløp. Krever ikke ordningen premiebetaling, kan det fastsettes at stønaden skal reduseres når den trygdedes arbeidsinntekt eller andre midler, eller begge deler tilsammen, overstiger et bestemt beløp.

Art. 27. Ordningen skal omfatte —

a) bestemte grupper av arbeidstagere, som utgjør minst 50 % av alle arbeidstagere, eller

b) bestemte grupper av ervervsbefolkningen, som utgjør minst 20 % av alle bosatte, eller
c) alle bosatte hvis formue og inntekt mens trygdetilfellet varer ikke overstiger et beløp som er bestemt slik at kravene i artikkel 67 er tilfredsstillet, eller
d) dersom en erklæring er avgitt med hjemmel i artikkel 3: bestemte grupper av arbeidstagere som utgjør minst 50 % av alle arbeidstagere i industribedrifter som sysselsetter 20 eller flere personer.

Art. 28. Stønaden skal være en periodisk kontantytelse beregnet på følgende måte —
a) etter reglene i artikkel 65 eller artikkel 66 når trygden omfatter grupper av arbeidstagere eller grupper av ervervsbefolkningen,
b) etter reglene i artikkel 67, når trygden omfatter alle bosatte hvis formue og inntekt mens trygdetilfellet varer, ikke overstiger et bestemt beløp.

Art. 29. 1. Stønad angitt i artikkel 28 skal, i de trygdetilfelle som dekkes, i det minste ytes til —
a) en trygdet som før trygdetilfellet inntrer og etter bestemte regler, har fullført en ventetid på 30 års premiebetaling eller sysselsetting, eller på 20 års opphold, eller
b) dersom ordningen i prinsippet omfatter hele ervervsbefolkningen: en trygdet som har fullført en bestemt premiebetalingstid og for hvem det, mens han var i arbeidsdyktig alder, har vært betalt et bestemt gjennomsnittlig antall premier for året.

2. Dersom den stønad som er omtalt i punkt 1 er betinget av en viss premiebetalings- eller sysselsettingstid, skal det i det minste ytes redusert stønad til —
a) en trygdet som før trygdetilfellet inntrer og etter bestemte regler har fullført en ventetid på 15 års premiebetaling eller sysselsetting,
b) dersom ordningen prinsipielt omfatter hele yrkesbefolkningen: til en trygdet som har fullført en bestemt premiebetalingstid og for hvem det, mens han var i arbeidsdyktig alder, har vært betalt halvdelen av det gjennomsnittlige antall premier pr. år som er bestemt i samsvar med avsnitt b) i punkt 1 i denne artikkel.

3. Kravene i punkt 1 i denne artikkel skal anses oppfylt dersom i det minste en trygdet som i samsvar med bestemte regler har fullført 10 års premiebetaling eller sysselsetting eller 5 års opphold, er sikret stønad fastsatt i samsvar med kravene i del XI, men etter en prosentsats som er ti enheter mindre enn angitt i den tabell for standardstønadstagere som er tilknyttet del XI.

4. Prosentsatsene i den tabell som er knyttet til del XI kan reduseres forholdsmessig når ventetiden for stønad etter redusert prosentsats er lengre enn 10 års premiebetaling eller sysselsetting, men kortere enn 30 års premiebetaling eller sysselsetting. Dersom ventetiden er lenger enn 15 år skal det ytes en redusert pensjon i samsvar med punkt 2 i denne artikkel.

5. Dersom retten til den stønad som er omtalt i punktene 1, 3 og 4 i denne artikkel er betinget av en viss premiebetalings- eller sysselsettingstid, skal det på bestemte vilkår ytes redusert stønad til en trygdet som ikke fyller vilkårene i punkt 2 i denne artikkel fordi hans alder var for høy, da de regler trådte i kraft som muliggjør gjennomføringen av denne del av konvensjonen. Denne ordning med redusert stønad skal gjelde, dersom ikke vedkommende person fra en høyere alder enn den normale er sikret stønad etter punktene 1, 3 eller 4 i denne artikkel.

Art. 30. Stønad som angitt i artiklene 28 og 29 skal ytes så lenge trygdetilfellet varer.

Del VI. Yrkesskadestønad.

Art. 31. Enhver medlemsstat som denne del av konvensjonen gjelder for, skal sikre de trygdede yrkesskadestønad i samsvar med de følgende artikler i denne del.

Art. 32. De trygdetilfelle som dekkes er, dersom årsaken er arbeidsulykke eller bestemte yrkessykdommer:
a) sykdom,
b) arbeidsuførhet som skyldes sykdom og som medfører inntektsbortfall slik dette er definert i nasjonale lover eller forskrifter,
c) fullstendig tap av ervervsevne eller delvis tap av denne evne over en bestemt grad, dersom det er sannsynlig at tapet vil bli permanent, eller tilsvarende fysisk invaliditet, og
d) enkes eller barns tap av forsørger ved dennes død. For enke kan retten til stønad gjøres betinget av at hun etter nasjonale lover eller forskrifter må anses ute av stand til å forsørge seg selv.

Art. 33. Ordningen skal omfatte —
a) bestemte grupper av arbeidstagere som utgjør minst 50 % av alle arbeidstagere, og når det gjelder stønad ved familieforsørgerens død, også deres hustruer og barn, eller
b) dersom en erklæring er avgitt med hjemmel i artikkel 3: bestemte grupper av arbeidstagere, minst 50 % av

alle arbeidstagere i industribedrifter som sysselsetter 20 eller flere personer og, når det gjelder ytelser ved familieforsørgerens død, også deres hustruer og barn.

Art. 34. 1. Ved sykdom skal stønaden omfatte sykebehandling som nevnt i punktene 2 og 3 i denne artikkel.

2. Sykebehandlingen skal omfatte —

a) behandling ved alminnelig praktiserende lege, ved spesialist på poliklinikk og under opphold på sykehus, herunder også sykebesøk i hjemmet,
b) tannlegehjelp,
c) sykepleie i hjemmet, på sykehus eller i annen medisinsk institusjon,
d) opphold på sykehus, rekonvalesenthjem, sanatorium eller annen medisinsk institusjon,
e) dentale artikler, medisiner og andre medisinske eller kirurgiske artikler, herunder proteser og deres vedlikehold, og briller,
f) behandling som under tilsyn av lege eller tannlege blir utført av medlemmer av andre yrker som av lovgivningen til enhver tid er anerkjent som knyttet til sykepleien.

3. Når en erklæring er avgitt med hjemmel i artikkel 3, skal sykebehandlingen i det minste omfatte —

a) behandling ved alminnelig praktiserende lege, herunder sykebesøk i hjemmet,
b) spesialistbehandling på poliklinikk og på sykehus, og den spesialistbehandling som kan fås utenfor sykehus,
c) viktigere medisiner etter resept fra lege eller annen kvalifisert praktiserende person,
d) sykehusopphold, når det er nødvendig.

4. Sykebehandling etter ovenstående punkter skal ytes med sikte på å bevare, gjenopprette eller forbedre den trygdedes helse, arbeidsevne og hans evne til å vareta sine personlige behov.

Art. 35. 1. De departementer eller institusjoner som administrerer sykebehandlingen skal, når det høver, samarbeide med de alminnelige organer for yrkesmessig attføring med sikte på å tilpasse yrkesvalghemmede personer til et passende arbeid.

2. Nasjonale lover eller forskrifter kan gi disse departementer eller institusjoner fullmakt til å gjøre tiltak for yrkesmessig attføring av yrkesvalghemmede personer.

Art. 36. 1. Ved arbeidsuførhet eller fullstendig tap av ervervsevnen som sannsynligvis vil bli permanent, eller ved tilsvarende fysisk invaliditet, eller ved familieforsørgerens død, skal stønaden være en periodisk kontantytelse, fastsatt slik at den fyller kravene i artikkel 65 eller artikkel 66.

2. Ved delvis tap av ervervsevnen som sannsynligvis vil bli permanent, eller ved tilsvarende fysisk invaliditet, skal den stønad som ytes være en periodisk kontantytelse, som utgjør en passende del av den stønad som er fastsatt ved fullstendig tap av ervervsevnen eller tilsvarende fysisk invaliditet.

3. Den periodiske kontantytelse kan utløses med en kontant engangsytelse

a) når uførhetsgraden er liten, eller
b) når vedkommende myndighet har sikkerhet for at engangsytelsen blir nyttet på forsvarlig måte.

Art. 37. Stønad angitt i artiklene 34 og 36 skal, i de trygdetilfelle som dekkes i det minste ytes en trygdet som var sysselsatt på medlemsstatens område på det tidspunkt ulykken hendte eller da han pådro seg sykdommen, og når det gjelder periodiske kontantytelser på grunn av familieforsørgerens død, skal de ytes til dennes enke og barn.

Art. 38. Stønad angitt i artiklene 34 og 36 skal ytes så lenge trygdetilfellet varer. Ved arbeidsuførhet behøver likevel ikke ytes for de første tre dager i hvert tilfelle av inntektsbortfall.

Del VII. Familiestønad.

Art. 39. Enhver medlemsstat som denne del av konvensjonen gjelder for, skal sikre de trygdede familiestønad i samsvar med de følgende artikler i denne del.

Art. 40. Det trygdetilfelle som dekkes er ansvar for underhold av barn slik dette er definert i nasjonale lover eller forskrifter.

Art. 41. Ordningen skal omfatte —

a) bestemte grupper av arbeidstagere, som utgjør minst 50 % av alle arbeidstagere,
b) bestemte grupper av ervervsbefolkningen som utgjør minst 20 % av alle bosatte,
c) alle bosatte hvis formue og inntekt mens trygdetilfellet varer ikke overstiger bestemte beløp, eller
d) dersom en erklæring er avgitt med hjemmel i artikkel 3, bestemte grupper av arbeidstagere, som utgjør minst 50 % av arbeidstagere i industribedrifter som sysselsetter 20 eller flere personer.

Art. 42. Stønaden skal være —

a) en periodisk kontantytelse til enhver person som har fullført den bestemte ventetid,

b) mat, klær, bolig, ferieopphold eller hushjelp til eller for barn,
c) en kombinasjon av a) og b).

Art. 43. Stønad angitt i artikkel 42 skal i alle fall sikres de trygdede som i løpet av en bestemt periode har fullført en ventetid på 3 måneders premiebetaling eller sysselsetting eller et års opphold, alt etter som det måtte bli bestemt.

Art. 44. Den samlede verdi av den stønad til de trygdede som ytes i samsvar med artikkel 42, skal utgjøre —
a) 3 % av en alminnelig voksen mannlig arbeiders lønn fastsatt i samsvar med reglene i artikkel 66, multiplisert med de trygdedes samlede antall barn, eller
b) 1,5 % av ovennevnte lønn multiplisert med det samlede antall barn til alle bosatte.

Art. 45. Dersom stønaden består av en periodisk kontantytelse, skal den ytes så lenge trygdetilfellet varer.

Del VIII. Barselsstønad.

Art. 46. Enhver medlemsstat som denne del av konvensjonen gjelder for, skal sikre de trygdede barselsstønad i samsvar med de følgende artikler i denne del.

Art. 47. Det trygdetilfelle som dekkes er svangerskap, nedkomst og deres følger, og inntektsbortfall på grunn herav — etter definisjon i nasjonale lover og forskrifter.

Art. 48. Ordningen skal omfatte —
a) alle kvinner som tilhører bestemte grupper av arbeidstagere, som utgjør minst 50 % av alle arbeidstagere, og når det gjelder medisinsk hjelp ved nedkomst, også til hustruer til menn i disse grupper,
b) alle kvinner som tilhører bestemte grupper av ervervsbefolkningen, som utgjør minst 20 % av alle bosatte og, når det gjelder medisinsk hjelp ved nedkomst, også hustruer til menn i disse grupper, eller
c) dersom en erklæring er avgitt med hjemmel i artikkel 3: alle kvinner som tilhører bestemte grupper av arbeidstagere, som utgjør minst 50 % av alle arbeidstagere i industribedrifter som sysselsetter 20 eller flere personer og, når det gjelder medisinsk hjelp ved nedkomst, også hustruer til menn i disse grupper.

Art. 49. 1. Ved svangerskap, nedkomst og deres følger, skal barselsstønaden omfatte medisinsk hjelp som nevnt i punktene 2 og 3 i denne artikkel.

2. Den medisinske hjelp skal minst være —
a) behandling før, under og etter nedkomst, ved lege eller utdannet jordmor,
b) sykehusopphold, når det er nødvendig.

3. Medisinsk hjelp angitt i punkt 2 i denne artikkel skal ytes med sikte på å bevare, gjenopprette og forbedre den trygdede kvinnes helse, arbeidsevne og hennes evne til å vareta sine personlige behov.

4. De departementer eller institusjoner som administrerer barselstrygdens medisinske hjelp, skal på hensiktsmessig måte oppmuntre de trygdede kvinner til å gjøre bruk av den alminnelige helsetjeneste som offentlig myndighet eller andre organer godkjent av offentlig myndighet stiller til rådighet for dem.

Art. 50. Ved inntektsbortfall som skyldes svangerskap, nedkomst og deres følger, skal stønaden være en periodisk kontantytelse fastsatt slik at den fyller kravene i artikkel 65 eller artikkel 66. Stønadsbeløpet kan variere i det tidsrom trygdetilfellet varer, når gjennomsnittsstørrelsen tilfredsstiller de nevnte krav.

Art. 51. Stønad angitt i artiklene 49 og 50 skal i et trygdetilfelle som dekkes i det minste ytes en kvinne som tilhører de trygdede grupper, og som har fullført så lang ventetid som anses nødvendig for å unngå misbruk. Stønad etter artikkel 49 skal også ytes hustruer til menn som tilhører de trygdede grupper, når mannen har fullført en slik ventetid.

Art. 52. Stønad i artiklene 49 og 50 skal ytes så lenge trygdetilfellet varer, likevel kan den periodiske kontantytelse avgrenses til 12 uker dersom ikke nasjonale lover eller forskrifter krever eller gir hjemmel for lengre fravær fra arbeidet. I et slikt tilfelle kan utbetalingene ikke avgrenses til en kortere periode.

Del IX. Uførhetsstønad.

Art. 53. Enhver medlemsstat som denne del av konvensjonen gjelder for, skal sikre de trygdede uførhetsstønad i samsvar med de følgende artikler i denne del.

Art. 54. Det trygdetilfelle som dekkes er udyktighet i en bestemt grad til å utøve et inntektsgivende yrke dersom det er sannsynlig at denne udyktighet vil bli permanent, eller den fortsetter etter at ytelsen av sykepenger er opphørt.

Art. 55. Ordningen skal omfatte —
a) bestemte grupper av arbeidstagere,

som utgjør minst 50 % av alle arbeidstagere, eller

b) bestemte grupper av ervervsbefolkningen, minst 20 % av alle bosatte, eller

c) alle bosatte hvis formue og inntekt mens trygdetilfellet varer, ikke overstiger et beløp bestemt slik at kravene i artikkel 67 er tilfredsstillet, eller

d) dersom en erklæring er avgitt med hjemmel i artikkel 3: bestemte grupper av arbeidstagere, utgjørende minst 50 % av alle arbeidstagere i industribedrifter som sysselsetter 20 eller flere personer.

Art. 56. Stønaden skal være en periodisk kontantytelse fastsatt slik at —

a) den fyller kravene i artikkel 65 eller artikkel 66, dersom ordningen omfatter grupper av arbeidstagere eller av ervervsbefolkningen,

b) den fyller kravene i artikkel 67, dersom ordningen omfatter alle bosatte hvis formue og inntekt, mens trygdetilfellet varer, ikke overstiger bestemte beløp.

Art. 57. 1. Stønad angitt i artikkel 56 skal i de trygdetilfelle som dekkes i det minste ytes til —

a) en trygdet som før trygdetilfellet inntrer og i samsvar med bestemte regler, har fullført en ventetid på 15 års premiebetaling eller sysselsetting, eller på 10 års opphold,

b) dersom ordningen i prinsippet omfatter hele ervervsbefolkningen: en trygdet som har fullført en ventetid på 3 års premiebetaling, og for hvem det mens han var i arbeidsdyktig alder, har vært betalt et bestemt antall premier gjennomsnittlig for året.

2. Dersom den stønad som omtales i punkt 1 er betinget av en viss premiebetalings- eller sysselsettingstid, skal det i det minste ytes redusert stønad til —

a) en trygdet som før trygdetilfellet inntrer og etter bestemte regler har fullført en ventetid på 5 års premiebetaling eller sysselsetting,

b) dersom ordningen i prinsippet omfatter hele ervervsbefolkningen: en trygdet som har fullført en ventetid på 3 års premiebetaling og for hvem det, mens han var i arbeidsdyktig alder, har vært betalt halvdelen av det gjennomsnittlige antall premier pr. år som er bestemt i samsvar med avsnitt b) i punkt 1 i denne artikkel.

3. Kravene i punkt 1 i denne artikkel skal anses oppfylt, dersom i det minste en trygdet som i samsvar med bestemte regler har fullført 5 års premiebetaling, sysselsetting eller opphold er sikret stønad fastsatt i samsvar med kravene i del XI, men etter en prosentsats som er ti enheter mindre enn angitt i den tabell over standardstønadstakere som er knyttet til del XI.

4. Prosentsatsene i den tabell som er knyttet til del XI, kan reduseres forholdsmessig når ventetiden for stønad etter redusert prosentsats er lengre enn 5 års premiebetaling eller sysselsetting, men kortere enn 15 års premiebetaling eller sysselsetting. Redusert stønad skal ytes i samsvar med punkt 2 i denne artikkel.

Art. 58. Stønad angitt i artiklene 56 og 57 skal ytes så lenge trygdetilfellet varer eller til aldersstønad begynner å løpe.

Del X. Etterlattetrygd.

Art. 59. Enhver medlemsstat som denne del av konvensjonen gjelder for, skal sikre de trygdede etterlattestønad i samsvar med de følgende artikler i denne del.

Art. 60. 1. De trygdetilfelle som dekkes er enkes eller barns tap av forsørger ved dennes død. For enke kan retten til stønad gjøres betinget av at hun etter nasjonale lover eller forskrifter må anses ute av stand til å forsørge seg selv.

2. Nasjonale lover og forskrifter kan fastsette at stønaden er opphørt dersom den som ellers er berettiget til stønad har erverv av nærmere bestemt art eller at stønad av trygd som krever premiebetaling kan reduseres når den trygdedes inntekt overstiger et bestemt beløp. Krever ikke ordningen premiebetaling kan det fastsettes at stønaden skal reduseres, dersom den trygdedes arbeidsinntekt eller andre midler, eller begge deler tilsammen, overstiger et bestemt beløp.

Art. 61. Ordningen skal omfatte —

a) hustruer og barn til familieforsørgere som tilhører bestemte grupper av arbeidstagere, som utgjør minst 50 % av alle arbeidstagere,

b) hustruer og barn til familieforsørgere som tilhører bestemte grupper av ervervsbefolkningen som utgjør minst 20 % av alle bosatte,

c) alle bosatte enker og barn som har mistet sin familieforsørger og hvis pengemidler, mens trygdetilfellet varer, ikke overstiger bestemte beløp fastsatt slik at kravene i artikkel 67 er tilfredsstillet, eller

d) når en erklæring er avgitt med hjemmel i artikkel 3: hustruer og barn til familieforsørgere som tilhører bestemte grupper av arbeidstagere, som utgjør minst 50 % av alle ar-

beidstagere i industribedrifter som sysselsetter 20 eller flere personer.

Art. 62. Stønaden skal være en periodisk kontantytelse fastsatt slik at —

a) den fyller kravene i artikkel 65 eller artikkel 66 dersom ordningen omfatter grupper av arbeidstagere eller grupper av ervervsbefolkningen,
b) den fyller kravene i artikkel 67, dersom ordningen omfatter alle bosatte hvis formue og inntekt mens trygdetilfellet varer, ikke overstiger bestemte beløp.

Art. 63. 1. Stønad som angitt i artikkel 62 skal i trygdetilfelle som dekkes i det minste ytes til —

a) en trygdet hvis forsørger i samsvar med bestemte regler har fullført en ventetid på 15 års premiebetaling eller sysselsetting eller på 10 års opphold,
b) når ordningen prinsipielt omfatter hustruer og barn til hele ervervsbefolkningen: en trygdet hvis forsørger har fullført en ventetid på 3 års premiebetaling når det for forsørgeren, mens han var i arbeidsdyktig alder, har vært betalt et bestemt antall premier gjennomsnittlig for året.

2. Dersom den stønad som er omtalt i punkt 1 er betinget av en viss premiebetalings- eller sysselsettingstid, skal det i det minste ytes redusert stønad til —

a) en trygdet hvis forsørger i samsvar med bestemte regler har fullført en ventetid på 5 års premiebetaling eller sysselsetting, eller
b) dersom ordningen i prinsippet omfatter hustruer og barn innenfor hele yrkesbefolkningen: en trygdet hvis forsørger har fullført en ventetid på 3 års premiebetaling, når det for forsørgeren, mens han var i arbeidsdyktig alder, har vært betalt halvdelen av det antall premier som er bestemt i avsnitt b) i punkt 1 i denne artikkel.

3. Kravene i punkt 1 i denne artikkel skal anses oppfylt dersom i det minste en trygdet, hvis forsørger i samsvar med bestemte regler har fullført 5 års premiebetaling, sysselsetting eller opphold er sikret stønad fastsatt i samsvar med kravene i del XI, men etter en prosentsats som er ti enheter mindre enn angitt i den tabell for vedkommende standardstønadstakere som er knyttet til del XI.

4. Prosentsatsene i den tabell som er knyttet til del XI kan reduseres forholdsmessig når ventetiden for stønad etter redusert prosentsats er lengre enn 5 års premiebetaling eller sysselsetting, men kortere enn 15 års premiebetaling eller sysselsetting. Redusert stønad skal ytes i samsvar med punkt 2 i denne artikkel.

5. For at barnløs enke som anses ute av stand til å forsørge seg selv skal ha rett til etterlattestønad, kan det kreves at ekteskapet har vart i en viss tid.

Art. 64. Stønad angitt i artiklene 62 og 63 skal ytes så lenge trygdetilfellet varer.

Del XI. Krav til størrelsen av periodiske kontantytelser.

Art. 65. 1. Ved en periodisk kontantytelse som denne artikkel gjelder for, skal stønadsbeløpet tillagt familiestønad som utbetales mens trygdetilfellet varer, være så stort at det for den standardstønadstager som er ført opp i tabellen knyttet til denne del, minst når opp i den der angitte prosentdel av stønadstagerens eller dennes forsørgers tidligere arbeidsinntekt tillagt familiestønad som tilkommer en trygdet med samme forsørgelsesplikt som standardstønadstageren.

2. Stønadstagerens eller dennes forsørgers tidligere inntekt skal beregnes etter bestemte regler. Er de trygdede eller deres forsørgere inndelt i inntektsklasser, kan som tidligere arbeidsinntekt anses laveste arbeidsinntekt i de klasser de tilhørte.

3. En maksimumsgrense kan bestemmes for stønadsbeløpet eller for den arbeidsinntekt som tas i betraktning ved fastsetting av stønadsbeløpet. Maksimumsgrensen må fastsettes slik at reglene i punkt 1 i denne artikkel er oppfylt når stønadstageren eller hans forsørgers tidligere inntekt er mindre eller lik en mannlig faglært kroppsarbeiders lønn.

4. En stønadstagers eller dennes forsørgers tidligere inntekt, en mannlig faglært kroppsarbeiders lønn, stønaden og familiestønad, skal beregnes på samme tidsgrunnlag.

5. For de andre stønadstagere skal stønadsbeløpet stå i rimelig forhold til det beløp som ytes standardstønadstageren.

6. I denne artikkel skal som mannlig faglært kroppsarbeider anses —

a) en montør eller dreier i maskinindustri, bortsett fra industri for framstilling av elektriske maskiner, eller
b) en typisk fagarbeider utvalgt i samsvar med reglene i punkt 7, eller
c) en person hvis inntekt er lik eller høyere enn den som 75 % av alle trygdede har. Denne inntekt fast-

settes, etter det som måtte bestemmes, på grunnlag av årlige eller kortere tidsperioder, eller

d) en person hvis inntekt er lik 125 % av alle trygdedes gjennomsnittsinntekt.

7. I avsnitt b) i punkt 6 ovenfor, skal som typisk fagarbeider anses en person, sysselsatt i den hovedgruppe av næringsvirksomheter som omfatter det største antall trygdede menn eller når det er aktuelt, forsørgere av dem som ordningen omfatter, i den bransje som sysselsetter det største antall trygdede eller familieforsørgere. I denne forbindelse skal brukes den internasjonale standardklassifisering av alle næringsvirksomheter, vedtatt av de Forente Nasjoners Økonomiske og Sosiale Råd ved dets 7. sesjon 27. august 1948, og som er gjengitt i tillegget til denne konvensjon, med de endringer som til hver tid måtte bli gjort i denne klassifisering.

8. Dersom standardstønadssatsene varierer fra et område til et annet, kan den mannlige faglærte kroppsarbeider bestemmes for hvert område i samsvar med reglene i punktene 6 og 7 i denne artikkel.

9. Den mannlige faglærte kroppsarbeiders lønn, herunder eventuelle dyrtidstillegg, bestemmes på grunnlag av de lønnssatser for normal arbeidstid som er fastsatt enten ved kollektive avtaler, eller med hjemmel i nasjonale lover eller forskrifter, eller i samsvar med sedvane. Når slike lønnssatser varierer fra et område til et annet, og når punkt 8 i denne artikkel ikke kommer til anvendelse, skal en gå ut fra mediansatsen.

10. Størrelsen av løpende periodiske kontantytelser i alderstrygd, yrkesskadetrygd (unntatt ved midlertidig arbeidsuførhet), uførhet og familieforsørgers død skal revideres når det skjer vesentlige endringer i det alminnelige inntektsnivå som følge av vesentlige endringer i levekostnadene.

Art. 66. 1. Ved en periodisk kontantstønad som denne artikkel gjelder for, skal stønadsbeløpet, tillagt familiestønad som utbetales mens trygdetilfellet varer, være så stor at den for standardstønadstageren i den tabellen som er knyttet til denne del, minst når opp i den der angitte prosentdel av en alminnelig voksen mannlig arbeiders lønn, tillagt familiestønad som tilkommer en trygdet med samme forsørgelsesplikt som standardstønadstageren.

2. Den alminnelige voksne arbeiders lønn, stønaden og familiestønad, skal beregnes på samme tidsgrunnlag.

3. For de andre stønadstagere skal stønadsbeløpet stå i rimelig forhold til det beløp som ytes standardstønadstageren.

4. I denne artikkel skal som alminnelig mannlig voksen arbeider anses —

a) en person som anses som typisk for ufaglærte arbeidere i maskinindustrien, bortsett fra industri for framstilling av elektriske maskiner, eller

b) en person som anses som typisk for ufaglærte arbeidere, og som er utvalgt i samsvar med reglene i punkt 5 nedenfor.

5. I avsnitt b) i punkt 4 ovenfor, skal den person som anses som typisk for ufaglærte arbeidere være en person sysselsatt i den hovedgruppe av næringsvirksomheter som omfatter det største antall trygdede menn eller når det er aktuelt, forsørgere av dem som ordningen omfatter, i den bransje som sysselsetter det største antall trygdede eller familieforsørgere. I denne forbindelse skal det gjøres bruk av den internasjonale standardklassifisering av alle næringsvirksomheter, vedtatt av de Forente Nasjoners Økonomiske og Sosiale Råd ved dets 7. sesjon, 27. august 1948, og som er gjengitt i tillegget til denne konvensjon, med de endringer som til hver tid måtte bli gjort i denne klassifisering.

6. Dersom stønadssatsene varierer fra et område til et annet, kan den alminnelige voksne mannlige arbeider bestemmes for hvert område i samsvar med reglene i punktene 4 og 5 i denne artikkel.

7. Den alminnelige voksne mannlige arbeiders lønn, herunder eventuelle dyrtidstillegg, skal bestemmes på grunnlag av de lønnssatser for normal arbeidstid som er fastsatt enten ved kollektive avtaler, eller med hjemmel i nasjonale lover eller forskrifter, eller i samsvar med sedvane. Når slike lønnssatser varierer fra et område til et annet, og når punkt 6 i denne artikkel ikke kommer til anvendelse, skal en gå ut fra mediansatsen.

8. Størrelsen av løpende periodiske kontantytelser i alderstrygd, yrkesskadetrygd (unntatt ved midlertidig arbeidsuførhet), uførhet og familieforsørgers død, skal revideres når det skjer vesentlige endringer i det alminnelige inntektsnivå som følge av vesentlige endringer i levekostnadene.

Art. 67. Ved en periodisk kontantytelse som denne artikkel gjelder for —

a) skal stønadsbeløpet fastsettes i samsvar med en bestemt skala eller en skala fastsatt av vedkommende offentlige myndighet etter bestemte regler,

b) kan beløpet bare reduseres i den utstrekning andre pengemidler som stønadstagerens familie har, overstiger bestemte vesentlige beløp eller vesentlige beløp fastsatt av vedkommende offentlige myndighet etter bestemte regler,

c) skal summen av stønaden og de andre pengemidler, etter fradrag av de vesentlige beløp som er omtalt i avsnitt b), være tilstrekkelig til å sikre stønadstagerens familie sunt og tilstrekkelig underhold, og skal ikke være mindre enn det tilsvarende stønadsbeløp fastsatt i samsvar med kravene i artikkel 66,

d) skal reglene i avsnitt c) anses oppfylt, dersom summen av ytelser utbetalt i henhold til vedkommende del overstiger med minst 30 % summen av de ytelser som en ville kommet til ved anvendelse av reglene i artikkel 66 og reglene i:
   i) Artikkel 15 b) i Del III,
   ii) Artikkel 27 b) i Del V,
   iii) Artikkel 55 b) i Del IX,
   iv) Artikkel 61 b) i Del X.

Tabell til Del XI.

Periodiske kontantytelser til standardstønadstakere.

Del	Trygdetilfelle	Standardstønadstakere	Prosent
III	Sykdom	Mann med hustru og to barn ..	45
IV	Arbeidsløshet .	Mann med hustru og to barn ..	45
V	Alderdom	Mann med hustru i pensjonsalder	40
VI	Yrkesskader:		
	Arbeidsuførhet (midlertidig) .	Mann med hustru og to barn ..	50
	Uførhet	Mann med hustru og to barn ..	50
	Etterlatte ...	Enke med to barn	40
VIII	Nedkomst	Kvinne	45
IX	Uførhet	Mann med hustru og to barn	40
X	Etterlatte	Enke med to barn	40

Del XII. Lik behandling av bosatte utlendinger.

Art. 68. 1. Bosatte utlendinger skal ha samme rettigheter som bosatte statsborgere. For stønad eller deler av stønad som finansieres helt eller delvis av offentlige midler, og for overgangsordninger, kan det likevel fastsettes spesielle regler for utlendinger og for statsborgere som er født utenfor medlemsstatens område.

2. I en sosialtrygd som bygger på premiebetaling, og som omfatter arbeidstagere, skal de trygdede som er statsborgere av en annen medlemsstat som har påtatt seg forpliktelsene i vedkommende del av konvensjonen ha samme rettigheter som statsborgere i vedkommende medlemsstat for så vidt det gjelder denne del. Anvendelsen av dette punkt kan likevel gjøres avhengig av at det eksisterer to- eller flersidig gjensidighetsavtale.

Del XIII. Fellesbestemmelser.

Art. 69. Stønad som en trygdet ellers skulle ha rett til etter en av delene II—X i denne konvensjon, kan opphøre i den utstrekning som blir bestemt —

a) så lenge vedkommende ikke opphholder seg på medlemsstatens område,

b) så lenge vedkommende underholdes av det offentlige eller av en sosialtrygdinstitusjon, idet likevel differensen mellom stønadsbeløpet og omkostningene ved underholdet skal ytes til de personer som forsørges av den trygdede,

c) så lenge vedkommende mottar annen kontant sosialtrygdstønad, bortsett fra familiestønad, og i hele den periode han ytes erstatning for samme trygdetilfelle av tredje part. Den del av stønadsbeløpet som opphører kan ikke overstige den annen stønad eller den erstatning som ytes av tredje part,

d) dersom vedkommende på bedragersk måte har søkt å oppnå stønad,

e) dersom trygdetilfellet er blitt fremkalt av vedkommende ved en forbrytelse,

f) dersom trygdetilfellet er forsettlig fremkalt av vedkommende,

g) i passende tilfelle, dersom vedkommende unnlater å gjøre bruk av de helseinstitusjoner eller attføringsmuligheter som står til rådighet, eller ikke iakttar de regler som er gitt for at det skal kunne fastslås om trygdetilfellet foreligger eller fortsetter, etter reglene for stønadstagernes oppførsel,

h) ved arbeidsløshetsstønad dersom vedkommende unnlater å gjøre bruk av den arbeidsformidling som står til rådighet,

i) ved arbeidsløshetsstønad, dersom vedkommende har mistet sitt arbeid som en direkte følge av arbeidsstans ved arbeidstvist, eller dersom han fri-

villig og uten gyldig grunn har forlatt sitt arbeid, og

j) ved etterlattestønad så lenge enken lever sammen med en mann som hans hustru.

Art. 70. 1. Enhver som gjør krav på stønad skal ha rett til å anke i tilfelle kravet avslås, eller til å klage på art eller størrelse.

2. Dersom, i samband med gjennomføringen av denne konvensjon, administrasjonen av sykebehandling overdras til et departement som er ansvarlig overfor en lovgivende forsamling, kan den ankerett som er fastsatt i punkt 1 av denne artikkel erstattes med rett til å få klage på avslag med hensyn til sykebehandling eller på arten av mottatt sykebehandling, prøvet av vedkommende myndighet.

3. Dersom klager blir avgjort av en domstol som er særskilt opprettet for å behandle sosialtrygdspørsmål, og hvor de trygdede er representert, kreves ingen ankerett.

Art. 71. 1. Utgiftene ved stønad som ytes i samsvar med denne konvensjon og utgiftene ved administrasjonen av slik stønad, skal finansieres kollektivt ved premiebetaling eller skattemidler, eller ved begge deler, på en slik måte at ikke personer med små pengemidler får for tunge byrder, og idet det tas hensyn til medlemsstatens og de trygdede gruppers økonomiske stilling.

2. Summen av trygdepremier som bæres av de trygdede arbeidstakere skal ikke overstige 50 % av summen av de midler som går med til å sikre arbeidstagerne, deres hustruer og barn. Når det gjelder å avgjøre om dette vilkår er oppfylt, kan all stønad som ytes av medlemsstaten etter denne konvensjonen ses under ett, unntatt familiestønad, og yrkesskadestønad dersom denne siste ytes gjennom særskilt trygdeordning.

3. Medlemsstaten skal påta seg generelt ansvar for ytelsen av den stønad som er fastsatt etter denne konvensjon og gjøre alle nødvendige tiltak i forbindelse med dette. Den skal, dersom det passer, sørge for at de nødvendige forsikringstekniske undersøkelser og beregninger vedrørende økonomisk balanse blir regelmessig utført, og i alle tilfelle før det foretas endringer i ytelsene, i premiesatsene eller i de skatter som pålegges for å dekke de trygdetilfelle det gjelder.

Art. 72. 1. Dersom administrasjonen ikke overdras en institusjon som er underlagt offentlig myndighet eller departement som er ansvarlig overfor en lovgivende forsamling, skal representanter for de trygdede etter bestemte regler ta del i ledelsen eller være knyttet til den som rådgivere. Nasjonale lover eller forskrifter kan på samme måte inneholde regler om deltagelse av representanter for arbeidsgivere og offentlige myndigheter.

2. Medlemsstaten skal påta seg generelt ansvar for god administrasjon i institusjoner og organer som har med gjennomføringen av denne konvensjon å gjøre.

Del XIV. Forskjellige regler.

Art. 73. Denne konvensjon skal ikke gjelde for —

a) trygdetilfelle som er oppstått før vedkommende del av konvensjonen trådte i kraft for medlemsstaten,

b) stønad for trygdetilfelle som er oppstått etter at vedkommende del av konvensjonen trådte i kraft for medlemsstaten, når retten til stønaden skriver seg fra en periode før dette tidspunkt.

Art. 74. Denne konvensjon skal ikke betraktes som en revisjon av noen tidligere konvensjon.

Art. 75. Dersom en av Arbeidskonferansen senere vedtatt konvensjon, som vedrører et eller flere spørsmål omhandlet i denne konvensjon, bestemmer det, skal de bestemmelser i denne konvensjon som måtte bli omhandlet i den nye konvensjon, opphøre å gjelde for medlemsstat som ratifiserer den nye konvensjon, fra den dag den trer i kraft for vedkommende medlemsstat.

Art. 76. 1. Enhver medlemsstat som ratifiserer denne konvensjon skal ta med i den årsrapport den skal avgi i samsvar med artikkel 22 i den Internasjonale Arbeidsorganisasjons konstitusjon —

a) fullstendige opplysninger om de lover og forskrifter som setter i verk konvensjonens regler,

b) bevis for at den har oppfylt de statistiske krav som er angitt i

i) artiklene 9 a), b), c) eller d), 15 a), b) eller d), 21 a) eller c), 27 a), b) eller d), 33 a) eller b), 41 a), b) eller d), 48 a), b) eller c), 55 a), b) eller d), 61 a), b) eller d) med hensyn til antall trygdede,

ii) artiklene 44, 65, 66 eller 67 med hensyn til størrelsen av stønad,

iii) avsnitt a) i punkt 2 i artikkel 18 med hensyn til varigheten av sykestønad,

iv) punkt 2 i artikkel 24 med hensyn til varigheten av arbeidsløshetsstønad,

v) punkt 2 i artikkel 71 med hensyn til den del av midlene som

premiene fra trygdede arbeidstagere skal utgjøre.

Disse bevis skal fremlegges på en måte som er i best mulig samsvar med de forslag som fremsettes av styret for det Internasjonale Arbeidsbyrå med sikte på å oppnå en mer ensartet fremstilling.

2. Enhver medlemsstat som ratifiserer denne konvensjon skal med passende mellomrom, når styret for det Internasjonale Arbeidsbyrå ber om det, sende generaldirektøren for det Internasjonale Arbeidsbyrå rapporter om hvordan landets lovgivning og praksis står i forhold til reglene i de av delene II—X i konvensjonen som ikke allerede er angitt i medlemsstatens ratifikasjon eller i en melding som senere er innsendt i samsvar med artikkel 4.

Art. 77. 1. Denne konvensjon gjelder ikke for sjømenn eller saltvannsfiskere. Regler om trygd for sjømenn og saltvannsfiskere er fastsatt av den Internasjonale Arbeidskonferanse i konvensjonen av 1946 om sosial sikkerhet for sjømenn, og i konvensjonen av 1946 om pensjon for sjømenn.

2. En medlemsstat kan holde sjømenn og saltvannsfiskere utenfor antallet av arbeidstagere eller ervervsbefolkningen eller bosatte ved beregning av prosentdelen av trygdede arbeidstagere eller bosatte i forbindelse med de av delene II—X som dekkes av ratifikasjonen.

Del XV. Avsluttende regler.

Art. 78. De formelle ratifikasjoner av denne konvensjon skal oversendes generaldirektøren for det Internasjonale Arbeidsbyrå til registrering.

Art. 79. 1. Denne konvensjon skal være bindende bare for de medlemsstater i den Internasjonale Arbeidsorganisasjon som har fått registrert sine ratifikasjoner hos generaldirektøren.

2. Den skal tre i kraft 12 måneder etter den dag da to medlemsstaters ratifikasjoner er blitt registrert hos generaldirektøren.

3. Deretter skal denne konvensjon tre i kraft for enhver medlemsstat 12 måneder etter den dag da dens ratifikasjon er blitt registrert.

Art. 80. 1. Erklæringer som i samsvar med punkt 2 i artikkel 35 av den Internasjonale Arbeidsorganisasjons konstitusjon blir sendt generaldirektøren for det Internasjonale Arbeidsbyrå skal oppgi:

a) de områder der vedkommende medlemsstat påtar seg uavkortet å gjennomføre reglene i konvensjonen eller i noen av dens deler,
b) de områder der medlemsstaten påtar seg å gjennomføre reglene i konvensjonen eller i noen av dens deler med visse modifikasjoner sammen med detaljerte opplysninger om disse modifikasjoner,
c) de områder der konvensjonen ikke kan gjennomføres, og i tilfelle årsakene til at den ikke kan gjennomføres,
d) de områder som medlemsstatene utsetter sin avgjørelse for, mens stillingen blir ytterligere overveiet.

2. De forpliktelser som er omtalt under bokstavene a) og b) av punkt 1 i denne artikkel, skal anses å være en integrerende del av ratifikasjonen, og skal ha en ratifikasjons virkninger.

3. Enhver medlemsstat kan til enhver tid ved en etterfølgende erklæring tilbakekalle helt eller delvis en hvilken som helst reservasjon som ble gjort i dens opprinnelige erklæring etter bokstavene b), c) eller d) av punkt 1 i denne artikkel.

4. Enhver medlemsstat kan, til enhver tid når denne konvensjon kan være gjenstand for oppsigelse i samsvar med reglene i artikkel 82, sende generaldirektøren en erklæring som modifiserer i annen retning innholdet av en tidligere erklæring og som opplyser om stillingen med hensyn til de områder den måtte oppgi.

Art. 81. 1. Erklæringer som blir sendt generaldirektøren for det Internasjonale Arbeidsbyrå i samsvar med punktene 4 eller 5 av artikkel 35 i den Internasjonale Arbeidsorganisasjons konstitusjon, skal oppgi om reglene i konvensjonen eller i de deler av den som er godtatt i erklæringen vil bli gjennomført i de områder det gjelder med eller uten modifikasjoner. Når erklæringen går ut på at konvensjonens regler vil bli gjennomført med modifikasjoner, skal den oppgi enkeltheter om disse.

2. Vedkommende medlemsstat, medlemsstater eller vedkommende internasjonale myndighet kan til enhver tid ved en etterfølgende erklæring helt eller delvis gi avkall på sin rett til å påberope seg de modifikasjoner som er gjort i en tidligere erklæring.

3. Vedkommende medlemsstat, medlemsstater eller vedkommende internasjonale myndighet kan til enhver tid, når denne konvensjon kan være gjenstand for oppsigelse i samsvar med reglene i artikkel 82 sende generaldirektøren en erklæring som modifiserer i annen retning innholdet av en tidligere erklæring og som opplyser om stillingen når det gjelder gjennomføring av konvensjonen.

Art. 82. 1. En medlemsstat som har

ratifisert denne konvensjon, kan oppsi den eller én eller flere av delene II—X når 10 år er gått fra den dag da konvensjonen trådte i kraft, ved å sende melding herom til generaldirektøren for det Internasjonale Arbeidsbyrå til registrering. Slik oppsigelse trer ikke i kraft før et år etter at den er blitt registrert.

2. Enhver medlemsstat som har ratifisert denne konvensjon og som ikke innen et år etter utgangen av den 10-årsperiode som er nevnt i foregående punkt, gjør bruk av den oppsigelsesrett som er fastsatt i denne artikkel, er bundet for ytterligere 10 år, og kan deretter oppsi konvensjonen eller en av delene II—X ved utgangen av hver 10-årsperiode på de vilkår som er fastsatt i denne artikkel.

Art. 83. 1. Generaldirektøren for det Internasjonale Arbeidsbyrå skal underrette alle medlemsstater av den Internasjonale Arbeidsorganisasjon om registreringen av alle ratifikasjoner, erklæringer og oppsigelser som er sendt ham av organisasjonens medlemsstater.

2. Når generaldirektøren underretter medlemsstatene i Organisasjonen om registreringen av den annen ratifikasjon som er sendt ham, skal han henlede medlemsstatenes oppmerksomhet på den dag da konvensjonen vil tre i kraft.

Art. 84. Generaldirektøren for det Internasjonale Arbeidsbyrå skal sende generalsekretæren for de Forente Nasjoner fullstendige opplysninger om alle ratifikasjoner, erklæringer og oppsigelser som registreres av ham etter reglene i de foregående artikler, for at de kan bli registrert i samsvar med artikkel 102 i de Forente Nasjoners Pakt.

Art. 85. Når Styret for det Internasjonale Arbeidsbyrå anser det nødvendig, skal Styret forelegge for konferansen en melding om hvordan denne konvensjon virker og undersøke om det er ønskelig at spørsmålet om hel eller delvis revisjon av konvensjonen blir oppført på konferansens dagsorden.

Art. 86. 1. Dersom konferansen vedtar en ny konvensjon som endrer denne konvensjon helt eller delvis, og intet annet er bestemt i den nye konvensjon skal —

a) en medlemsstats ratifikasjon av den nye reviderte konvensjon ipso jure innebære en øyeblikkelig oppsigelse av denne konvensjon uten hensyn til reglene i artikkel 82 ovenfor, forutsatt at den nye reviderte konvensjon er trådt i kraft,
b) denne konvensjon ikke lenger kunne ratifiseres av medlemsstatene fra den dag da den nye reviderte konvensjon trer i kraft.

2. Denne konvensjon skal i alle tilfelle vedbli å være i kraft i sin nåværende form og med sitt nåværende innhold for de medlemsstater som har ratifisert den, men som ikke har ratifisert den reviderte konvensjon.

Art. 87. Den engelske og den franske versjon av denne konvensjons tekst har samme gyldighet.

Tillegg.

Internasjonal standardklassifisering av alle næringsvirksomheter.

Liste over næringer og næringsgreiner.

Næring 0. Jordbruk, skogbruk, jakt og fiske.
- 01 Jordbruk og feavl.
- 02 Skogbruk og tømmerdrift.
- 03 Jakt og øking av viltbestanden.
- 04 Fiske.

Næring 1. Gruvedrift og steinbrudd.
- 11 Kolgruver.
- 12 Malmgruver.
- 13 Råolje og naturgass.
- 14 Steinbrudd, leirtak og sandtak.
- 19 Ekstraktiv — jord- og steinindustri som ikke er klassifisert annetsteds.

Næring 2—3. Industri (inkl. håndverk).
- 20 Næringsmiddelindustri unntatt drikkevareindustri.
- 21 Drikkevareindustri.
- 22 Tobakkindustri.
- 23 Tekstilindustri.
- 24 Bekledningsindustri, herunder skotøy og søm av tekstiler.
- 25 Tre- og korkindustri (unntatt møbelindustri).
- 26 Møbel- og innredningsindustri.
- 27 Papir- og papirvareindustri.
- 28 Grafisk industri, forlagsvirksomhet og dermed sammenhengende virksomheter.
- 29 Lær- og lærvareindustri unntatt skotøyindustri.
- 30 Gummivareindustri.
- 31 Kjemisk industri og framstilling av kjemiske produkter.
- 32 Kol- og petroleumsvareindustri.
- 33 Jord- og steinvareindustri (unntatt kol- og petroleumsvareindustri).
- 34 Primær metallindustri.

35 Metallindustri (unntatt maskiner og transportmateriell).
36 Maskinindustri unntatt elektroteknisk industri.
37 Elektroteknisk industri.
38 Transportmiddelindustri.
39 Diverse industri.

Næring 4. Byggevirksomhet.
40 Byggevirksomhet.

Næring 5. Elektrisitetsforsyning, gassforsyning, vannforsyning og renovasjon.
51 Elektrisitetsforsyning og fremstilling av damp.
52 Vannforsyning og renovasjon.

Næring 6. Handel.
61 Engroshandel og detaljhandel.
62 Banker og andre finansinstitusjoner.
63 Forsikring.
64 Eiendomsdrift.

Næring 7. Transport, lagervirksomhet og kommunikasjoner.
71 Transport.
72 Lagervirksomhet.
73 Kommunikasjoner (post, telegraf og telefon).

Næring 8. Forskjellig offentlig og privat tjenesteytelse.
81 Offentlig administrasjon og forsvar.
82 Samfunnsmessige og forretningsmessige tjenester.
83 Underholdning m. v.
84 Personlige tjenester.

Næring 9. Utilstrekkelig angitte virksomheter.
90 Utilstrekkelig angitte virksomheter.